

KDE SÚ NAŠI MŔTVI?

Smrť je jedným z najväčších tajomstiev, ktorú veda a učenci máme sa snažiť rozlúštiť. Kde sú naši zomrelí? Aký je stav človeka po smrti? Hovoríme k nemu, ale on mlčí a nedáva žiadnu odpoveď, hladkáme ho po tvári, hovoríme k nemu tie najsladšie slová, naše srdce puká bolesťou, ale náš zosnulý kľudne leží, vôbec nie je dotknutý naším bôľom, žiaľom, slzami a horkým nárekom. Za pár dní po smrti ho odprevadíme na miesto posledného odpočinku a keď hľadáme do chladného hrobu, tu na našich rtoch opäť a znova sú otázky: "Kde sú mŕtvi? Ako sa im darí po smrti? Čo robia? Ako trávajú svoj čas?" Hrob je však chladný a nedáva žiadnu odpoveď. Niet nikoho, kto by bol prešiel bránou hrobu a vrátil sa nazad, aby nám dal odpoveď. V našom nesmiernom boli a žiali obraciame sa k žijúcim múdrym a učeným ľuďom. Ale tu opäť dostaneme vzájomne si odporujúce odpovede. Jedni nám tvrdia že mŕtvi po smrti žijú ďalej, že smrť je len brána do lepšieho, vyššieho a šťastnejšieho života. Iní zase tvrdia, že smrťou sa končí všetko. Človek sa postupne rozpadne v prach a tým na veky končí jeho existencia. A ešte máme inú triedu ľudí, ktorí nás uisťujú, že po smrti človek vie oveľa viac, než vedci za svojho života tu na zemi, a že môže konať priamo zázračné veci a podobne. Iní nám zase tvrdia, že naši drahí zomrelí, sú už u trónu Božieho, že sa ne výslovne radujú so sv. anjelmi a spievajú piesne na slávu Božiu. Sú aj takí ľudia, ktorí nám tvrdia, že naši mŕtvi sú na určitom mieste trápenia a nevýslovných múk, a prsto je nutné sa za nich modliť, prípadne zaplatiť určité poplatky, aby dostali pomoc a dostali sa z miesta trápenia do miesta radosti.

Komu máme veriť? Ako môžeme poznať pravdu? Nieкто tu snád' rozhodne prehlási: "Je to všetko podvod." Ale pozor, niekde pravda musí byť! Falošný peniaz svedčí, že niekde musí byť i právoplatný peniaz.

Ako potom môžeme nájsť pravdu o stave človeka po smrti?

Je len jedna bezpečná cesta a tou cestou je zjavenie, ktoré nám zanechal Ten, ktorý prešiel bránou smrti a teraz je živý, ten požehnaný Pán Ježiš Kristus a má kľúče hrobu i smrti. Toto zjavenie ohľadne našich zomrelých je obsiahnuté v svätom Písme a len skrze toto sväté Písmo môžeme dostať jasnú a zaručenú spoľahlivú odpoveď na naše otázky. Len Slovo Božie, ktoré je neomylnou pravdou, nám môže odhaliť závoj záhrobného stavu človeka.

Pre to, že príroda mlčí, voda dokazuje svoju bezmocnosť. Ľudia majú navzájom si odporujúce názory; Odložme preto ľudské názory a teórie a pýtajme sa úprimne Slova Pravdy, svätej Biblie, čo ona hovorí na našu nástojčivú otázku "**Kde je človek po smrti?**"

"Všetko čo nájde tvoja ruka čin v tvojej sile, lebo nie je diela, ani výmyslu ani vedomosti, ani múdrosti v ríši mŕtvych kam ideš. Všetko ide no jedno a na to isté miesto, všetko povstalo z prachu a všetko sa navráti do prachu" (Kaz.9,10.5 a 3 kap.20 verš.)

Tejto reči môže každý rozumne mysliaci človek ľahko porozumieť. Je jedno miesto, kom odchádzajú všetci zomrelí a týmto miestom je chladný tmavý hrob! I bohabojný patriarcha Jób takto tvrdí:

Lebo viem, že ma obrátiš do smrti a do domu, do ktorého sa zhromaždí každý živý.
Jób 30:23

Aby nieкто nebol v pochybnosti, čo Jób mienil týmto domom, tu máme jeho slová:

"I keby som niečo očakával, jednako bude mojím domom hrob, vo tme si usteliem svoju lôžku." Jób 17, 13

Nieкто snád' namietne: "Áno Jób žil v starozákonnej dobe, kedy ľudia ešte nemali také poznanie, ako máme my v dobo novozákonnej. Nože povolajme na pomoc najlepšieho znalca a ozajstného odborníka k rozlúšteniu tejto záhady, muža, ktorý prešiel osobne bránou smrti a ktorý pozná všetky tajomstvá vesmíru. Naším svedkom je Pán Ježiš Kristus a jeho svedectvo znie:

*Nedivte sa tomu, lebo príde hodina, v ktorú všetci, ktorí sú v **HROBOCH**, počujú jeho hlas, a vyjdú tí, ktorí dobre činili, na vzkriesenie života, ale tí, ktorí zle robili, na vzkriesenie súdu.* Jána 5, 28-29

Z týchto slov je jasné, že keby mŕtvi hneď po smrti išli do neba, alebo do pekla - ako tomu učia dnešní teológovia, potom by musel Pán Ježiš povedať takto: "Všetci, ktorí sú v nebi, keď počujú jeho hlas, zostúpia dolu a tí, ktorí sú v pekle, keď počujú jeho hlas, vystúpia." Ježiš však jasne prehľásil, že všetci mŕtvi, teda dobrí i zlí počujú hlas kde? - všetci, ktorí sú v hrobách. Pán Ježiš, absolútny víťaz nad hrobom i smrťou to musel vedieť, pretože má kľúče hrobu i smrti.

V celej Biblii niet jedného miesta, ktoré by tvrdilo a podporovalo názor, že mŕtvi hneď po smrti idú do neba, alebo do pekla. Zato Písmo sv. jasne učí, že mŕtvi sú v hrobe,

Aký je stav človeka po smrti?

Často krát počujeme tvrdenie že zomrelí chvália Boha pri tróne Božom. Iní že nariekajú v plameňoch očisca, alebo pekla. Ďalší, že sa starajú a pomáhajú svojim drahým tu na zemi, atď. Čo na to hovorí Pán Boh vo svojom slove? Nech milý čitateľ úprimne premýšľa o týchto slovách Písma pravdy a bude prekvapený predivnou odpoveďou. Tu máme verš, ktorý nám hovorí, že pri smrti prestane myslenie človeka:

Vyjde jeho duch, navráti sa do svojej zeme; v ten istý deň zahynuli jeho úmysly.
Žalmy 146:4

Ďalej nám hovorí Písmo sv. že zomrelí nemajú viac žiadneho podielu vo veciach, ktoré sa dejú pod slnkom:

Lebo živí vedia, že zomrú; ale mŕtvi nevedia ničoho ani nemajú viacej nijakej odplaty, lebo sa zabudla ich pamiatka. Aj ich láska aj ich nenávisť aj ich revnivosť už dávno zahynula, a nemajú viacej nijakého podielu na veky v ničom tom, čo sa deje pod slnkom. Kaz 9:5-6

Nie sú to celkom jasné slová? Mohol to Boh povedať ešte jasnejšie? Komu chceš teraz veriť. Bohu a či ľuďom, ktorí ťa chcú presvedčiť, že zomrelí žijú, že majú záujem o nás a že dokonca sa, môže s nimi i stýkať, s nimi sa radiť a podobne. Ako správne veril Boží muž Jób, ktorý vo svojej reči - o otcovi, ktorý zomrel a zanechal tu svojich synov - jasne napísal:

Či sú potom jeho synovia slávni, nevie o tom, a či sú chatrní, nepozoruje na to.
Jób 14:21

Zomrelí tiež nechvália Pána ako nám to dosvedčuje prorok (**Izaiáš 33,18-19**)

Lebo hrob ťa nebude oslavovať, smrť ťa nebude chváliť; nebudú očakávať na tvoju pravdu tí, ktorí zostupujú do jamy. Živý, živý ťa bude oslavovať ako ja dnes; otec bude oznamovať synom tvoju pravdu. Izaiáš 38:18-19

Žalmista tiež skalopevné potvrdzuje túto správu.

"Nie mŕtvi budú chváliť Hospodina, ani žiaden z tých, ktorí zostupujú na miesto mlčania." Žalm 115, 17

"Lebo nie je diela, ani výmyslu, ani vedomosti, ani múdrosti v ríši mŕtvych, kam ideš." Kaz.9,10

Keby podľa tvrdení niektorých bohoslovcov, zomrelí hneď pri smrti išli do neba, pýtajme sa čo by tam robili, keď podľa Písma sv. nemajú ani vedomosti, ani múdrosti, ani lásky, skrátka ničoho, čo človeka činí človekom. Potom by nebo prestalo byť nebom.

Čo sa stane s človekom keď zomrie?

Písmo sv. nám dáva stručnú a jasnú odpoveď: "**M ŕ t v i s p i a.**" Slovo Božie **54 krát** smrť menuje spánkom. Tak napr.: (**Žalm 13,4**) "*Pohliadni na mňa Hospodine, aby som neusnul spánkom smrti.*" (**1 Kráľ. 11,43**) "*I usnul Šalamún s otcami svojimi.*"

Písmo o smrti sv. Štefana, mučeník;? hovorí: "*Keď to povedal, usnul.*" (**Sk 7,60**)

Tiež ap. Pavel menuje smrť spánok. "*Nie všetci zaiste za spíme.*" (**1 Kor. 15,51**)

Aby sme nemali žiadnu pochybnosť o stave človeka po smrti, Boh nechal vo svojom Slove zaznamenať príklad o Lazarovi, dobrom priateľovi Pána Ježiša,

Vtedy poslali k nemu tie sestry a odkázali mu: Pane, hľa, ten, ktorého máš rád, je nemocný. A keď to počul Ježiš, povedal: Tá nemoc nie je na smrť, ale na slávu Božiu, aby ňou bol Syn Boží oslávený. A Ježiš miloval Martu i jej sestru i Lazara. Ako teda počul, že je nemocný, vtedy zostal na mieste, na ktorom bol, dva dni. Až potom povedal učeníkom: Podme zase do Judska. A učeníci mu povedali: Rabbi, len teraz ťa hľadali Židia ukameňovať, a zase ta ideš? Ježiš odpovedal: Či nie je dvanásť hodín dňa? Ak niekto chodí vodne, nezavadí, lebo vidí svetlo tohoto sveta; ale ak niekto chodí v noci, zavadí, lebo niet v ňom svetla. To povedal a potom im riekol: Lazar, náš priateľ, usnul; ale idem, aby som ho zobudil zo sna. Vtedy mu povedali učeníci: Pane, ak usnul, ozdravie. Ale Ježiš povedal o jeho smrti, a oni sa domnievali, že hovorí o spánku sna. A tak vtedy im povedal Ježiš otvorene: Lazar zomrel, Ján 11:3-14

Nie je to úplne jasné?

Mŕtvi spia, odpočívajú v hrobe a nemajú žiadne vedomie o dĺžke spánku a nevedia nič. Pred niekoľkými rokmi bola v novinách správa: "V Tiflise v elektrárni bol pri oprave vedenia vysokého napätia prúdom zasiahnutý robotník. Závodný lekár konštatoval okamžitú smrť. Priviezli ho do nemocnice. Tam niekoľko lekárov ustálilo podobne smrť. Len jeden lekár, ktorý bol žiakom profesora Smornova, Začal mŕtvemu elektrizovať srdce a mechanickým čerpadlom mu obnovil obeh krvi. Po štvrt hodine začala krv normálne kolovať a za pol hodinu otvoril oči. Podľa úsudku lekárov operácia sa skvele podarila. Nemocný sám cítil, ako sa mu zdravie vracia, ale nič nevie, čo sa s ním robilo do okamžiku, keď siahol rukou po elektrickom vedení.

Vráťme sa však k Lazarovi. Bol 4 dni v hrobe. Jeho tele už bolo v rozklade. Kde bol Lazar po tieto dni od okamžiku svojej smrti? Bol v nebi? čo hovoril pravdovravný Pán Ježiš učeníkom? Lazar náš priateľ odišiel do róba a raduje sa v prítomnosti Anjelov? Nie! Pán Ježiš hovoril "**Lazar, náš priateľ, spí.**"

Sledujme teraz ďalšie jednanie Ježišovo s ostatným zástupom. Ježiš odišiel k miestu, kde bol Lazar pochovaný a po krátkej modlitbe zavolať hlasom: "**Lazare pod' von!**" **I vyšiel von ton,, ktorý bol mŕtvi.** (Ján 11, 43-44) Ježiš ho nevolal z neba, ale z hrobu. Nevolal ho z nejakého miesta blaženosti a slávy do sveta biedy a súženia, ale ho volal z miesta mlčania z hrobu a tak tomu bude i pri vzkriesení.

Čo rozprával Lazar? Bol v nebi, alebo na nejakom mieste nad hviezdami? Nič podobná nečítame. Len toľko, že vyšiel ten ktorý bol mŕtvy. Keby Pán Ježiš nebol urobil tento zázrak, Lazar by bol zostal v hrobe do vzkriesenia všetkých veriacich.

Mŕtvi spia, odpočívajú v hrobách, nemajú žiadnej účasti na zemských veciach, ako tiež nemajú žiadne poňatie o čase.

Zomrelí odpočívajú v prachu zeme až do dňa, kedy ich prebudí hlas darcu života, hlas Pána Ježiša Krista. Toto je jasné učenie Písma sv. a tomu verili prví kresťania, ako o tom svedčí mnoho miest z Nového zákona. (2 Tim.4,3; Žid.11,39-40; 1Pet.5,4; Zj.22,14). Reformátor Martin Luther správne napísal o stave mŕtvych:

"Duša človeka spí a to tak, že všetky zmysly sú akoby pochované a naše lôžko sa podobá hrobmi len s tým rozdielom, že v hrobe už niet ničoho, čo by mohlo no človeka nejako pôsobiť. "

Falošné učenie o odmene hneď po smrti, odporuje trom základným pravdám kresťanstva:

1. Odporuje učeniu o veľkom dni súdu:

V Písme Sv. čítame, že Boh určil deň súdu, kedy bude súdiť celý svet. (2 Kor.5,10; Sk.17,31). Pýtame sa: "Prečo by mal ešte súdiť celý, svet keď podľa dnešného učenia teológov, dobrí sú už v nebi a zlí v pekle a tí menej zlí v očiscí?" Bolo by to niečo hrozné priviesť človeka spať do tela v deň súdu, keď bolo zistené, čo zasluhuješ, aby si bol potrestaný. Aké úžasné bláznovstvo, keby človek, ktorý sa už tisíce rokov tesil v rajskej blaženosti, naraz dostal výzvu, že musí dolu, aby sa zistilo, či vôbec do neba náleží. Vďaka Bohu, že on takto nejedná.

2. Odporuje to učeniu o druhom príchode Pána Ježiša Krista:

Prv, než odišiel do neba, zanechal svojim učeníkom toto krásne zaslúbenie:

"Idem, aby som vám pripravil miesto a odídem a pripravím vám miesto zase prídem a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli so mnou." **Ján 14, 1-3**

S týmto druhým príchodom P. J. Krista je spojená i odmena pre všetkých, ktorí sú dievky Božie. To je jasne potvrdené ústami Ježiša Krista,

"Syn človeka zaiste príde v sláve svojho Otca a v sláve všetkých anjelov a vtedy odplatí každému jednému podľa jeho skutkov." **Mat. 16,26-27**

Prečo by mal Pán Ježiš prísť s odmenou, keď už ju má každý zomrelý hneď po smrti? Prečo by ich mal vziať k sebe, keď už tam dávno sú!

3. Odporuje to učeniu o vzkriesení:

"Lebo keď mŕtvi nevstávajú z mŕtvych, teda ani Kristus nevstal z mŕtvych a keď Kristus nevstal z mŕtvych, márna je naša viera a tok aj tí, ktorí zomreli v Kristu, zahynuli." **(1 Kor. 15,16 -13)**

Z týchto slov ide jasno najavo, že život zomrelých závisí jedine na vzkriesení.

Preto apoštol Pavel hovorí tak rozhodne, že keď nie je vzkriesenie z mŕtvych, vtedy všetci veriaci zahynuli.

A toto je to svedectvo, že nám Boh dal večný život v jeho Synovi **(1.Jánová 5, 11-12)**

Áno, jedine toto je tá cesta k získaniu života vecného aico. i získania nesmrteľnosti.

Pán Ježiš jasne zdôrazňuje:

"Ja som vzkriesenie i život. Kto verí vo mňa i keby zomrel, žiť bude. Lebo toto je vôľa Otcova, ktorý ma poslal, aby každý, kto verí v Syna, mal večný život a ja ho vzkriesim v deň najposlednejší." **(Ján 11,25; Ján 6,40).**

Písmo sv. nevie nič o nejakej prirodzenej nesmrteľnosti človeka. Je to učenie pohanské, ktoré sa behom stáročí vkradlo do kresťanstva a dnes sú milióny týmto falošným učením zvedení.

Bol to diabol a satanáš, ktorý prvý vyslovil túto lož ešte v raji, keď luhal pramatke Eve:

"Nezomriete, ale budete ako bohovia. A dnes to milióny ľudí opakuje a verí tejto lži. Len a len vzkriesenie mŕtvych, ktoré nastane za druhého príchodu Pána Ježiša Krista odstráni smrť a privedie k životu našich drahých mŕtvych, ktorí vo viere v Syna Božieho žili a v nádeji na večný život zomreli."

Hľa, tajomstvo vám hovorím: "Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení razom pri zatrúbení poslednej trúby. Lebo zatrúbi a mŕtvi vstanú neporušiteľní a my budeme premenení" **(1 Kor. 15.51-52)**. To je blahoslavená nádej kresťanstva, ktorá nám umožňuje víťazne sa preniesť nad všetky búrky života.

Hľadme k tomuto krásnemu dnu vzkriesenia a premenenia, keď príde Pán Ježiš Kristus.